

Vi pløjed, og vi saa'de

Tekst: Matthias Claudius 1782. Bearbejdet 1800.
Jane M. Campbell 1861.
Jacob Knudsen 1891.

Melodi: J.A.P. Schultz ca. 1800

Vi pløjed, og vi saa'de
vor Sæd i sorten Jord,
saa bad vi ham os hjælpe,
som højt i Himlen bor.
Og han lod Snefald hegne
mod Frosten barsk og haard,
han lod det tø og regne
og varme mildt i Vaar!
Alle gode Gaver,
de kommer oven ned,
saa tak da Gud, ja, pris dog Gud
for al hans Kjærlighed.

Det er jo ham, hvis Vilje
opholder alle Ting,
han klæder Markens Lilje
og runder Himlens Ring.
Ham lyder Vind og Vove,
ham rører Ravnens Nød,
hvi skulde ej hans Smaabørn
da og faa dagligt Brød?
Alle gode Gaver,
de kommer oven ned,
saa tak da Gud, ja, pris dog Gud
for al hans Kjærlighed.

Ja, tak, du kjære Fader
saa mild, saa rig og rund,
for Korn i Hæs og Lader,
for godt i allen Stund.
Vi kan jo intet give,
som nogen Ting er værd,
men tag vort stakkels Hjerte,
saa ringe som det er!
Alle gode Gaver,
de kommer oven ned,
saa tak da Gud, ja, pris dog Gud
for al hans Kjærlighed.